

Anneme Mektup

– !!! · 04 Ocak 2017

anne gittin gideli
hayat ne kadar acı ve soğuk bir bilsen
seni hatırladıkça burnum sızlamasa
kalbime o cesim ağırlık oturmasa
dökülürdü özlemim dudaklarımdan
lakın yüreğim acısından fazla tutuk
ne çok özledim seni anne
anne demeyi de çok özledim
kırkını bile beklemedi kara ölüm
ruhum öyle kederli ki annecim
yaşamak ağır geliyor bazen
resimlerinle avunmak da yetmiyor
kıymetini bilemedim şu hayırsız oğul
ölüm ansızın basınca anladı seni
hani ölmeden tam bir hafta önce
imalıca demiştin ölünce anlarsın kıymetimi evladım diye
anladım ama dediğin gibi iş işten geçer ki geçti de
insan zamanı geri alamadığında
o geri alınmaz çaresizlikte
ne yapmalı
nasıl yaşamalı
senin dilinle ne etmeli anne
ah annecim öyle çaresizim
öyle acı veriyor ki ayrılığın
mezarını açıp yanına yatıp ölesim geliyor
biliyorum cahilliğim ve manen yeterli olgunluk
olsaydı bende akıllı ve doğru davranıp
aşardım hepsini bir bir
lakın ruhup girdap aklım tutuk gönlüp harap şimdi
gözyaşlarım gözlerimi yakıyor tuzlu mu ne diye demin baktım tadına da
yüreğim tuzluymuş meğer
tuz dedimde yemeklerin geldi aklıma
evliyim şimdi ne yazıkki sen göremedin
eşim onlarca yemek yapıyor
senin o un çorbanın tadı yok hiçbirinde

un helvanıda çok özledim burdan söylim
anne sağol sayende şiir kurallarını da ihlal ettik
dilin kurallarını da oh olsun hepsine
dil dediğin nedir ki anne dilinin yanında
insan doğduğunda ilk dili ağlamak değilmi
ben büyüdüm ve anladım ki
anne bu dünyada en güzel şey
ve anneden daha güzel bir kelime bilmiyor dilim
anne anne anne....
seni bütün ruhumla seviyorum....